

Erasmus beszámoló - Isztambul, Törökország ♥

A második félévben, tavasszal utaztam ki Isztambulba az Erasmus-program keretében. Február elején érkeztem, és bár azt gondoltam, hogy ekkor már enyhébb, tavaszi idő lesz, meglepetésemre kifejezetten hideg fogadott. Még áprilisban is elő kellett vennem a télikabátomat. Ez persze más volt, mint amire számítottam, de Isztambul szépsége és energiája mindenért kárpótolt. Ez a város egyszerre modern és hagyományőrző, nyüzsgő és békés. Biztosan állíthatom, hogy Isztambul továbbra is szívem legkedvesebb városa.

A Marmara Egyetemen tanultam, amely az ázsiai oldalon van, így Kadıköy környékén kerestem szállást. A szálláskeresés nem ment zökkenőmentesen, de végül hatalmas szerencsém volt: sikerült egy lakást találnom közvetlenül a kikötő mellett, a tengerparton. Ennél jobb helyet nem is kívánhattam volna, hiszen minden fontos dolog gyalog elérhető volt: boltok, éttermek, kávézók, piac, komp. Az egyetem busszal mindössze hét percre volt, ráadásul a buszmegálló közvetlenül a ház előtt volt, így a reggeli csúcsforgalomban is mindig volt helyünk, mert az első megállónál szálltunk fel.

Az Erasmus-iroda az egyetemen nagyon kedves és segítőkész volt, bár a munkatempójuk nyugodtabb a megszokottnál, nem kapkodtak, de minden elintéződött, aminek el kellett intéződnie. A vízumigénylés viszont számomra meglehetősen stresszes folyamat volt. A lakás bérleti díját euróban kellett fizetni, ami a líra folyamatos gyengülése miatt nem volt kedvező. Ráadásul hivatalos bérleti szerződést nem kaptunk, így ahhoz, hogy a vízumhoz szükséges papírokat megszerezzük, egy közvetítőnek körülbelül 160 eurót kellett kifizetnem feleslegesen, nyilvánvalóan készpénzben. Ez elég kellemetlen élmény volt, ezért mindenkinek azt javaslom, hogy vagy előre készüljön fel erre, vagy olyan szállást keressen, ahol a török nyelvű szerződés azonnal rendelkezésre áll. Mindemellet a kauciót sem kaptuk vissza teljes egészében. Így hasznos lehet, ha a szerződéskötésnél vagy a kiköltözésnél török ismerős is elkísér, mert így sokkal nehezebb kellemetlen helyzetbe hozni vagy átverni a külföldi diákokat.

Kadıköyben a mindennapok nagyon kényelmesek voltak. A kikötő közelsége miatt a komp mindig opció volt, ami sokkal élvezetesebbé tette a közlekedést. Az éttermek, piacok, kávézók kínálata elképesztő, és a helyiek hihetetlenül barátságosak. A törökök alapvetően nagyon segítőkészek, ha valami gondod van, mindig akad valaki, aki odalép és megpróbál segíteni.

A tanulmányaim során a legnagyobb meglepetés az volt, hogy a legtöbb órát, amit eredetileg kinéztem, végül nem indították el, így a helyszínen kellett új kurzusokat választanom. A tanárok többsége nyitott, kedves és jól beszél angolul, sokan az Egyesült Államokban szerezték a diplomájukat. A Marmara egyébként hatalmas egyetem, rengeteg Erasmus-diákkal, és az ESN folyamatosan szervezett programokat, amikre tényleg érdemes elmenni, mert ott lehet a legkönnyebben barátokat szerezni.

A városnézéshez kiváltottuk a Student Museum Cardot, amely mindössze 30 lírába került, és rengeteget spóroltunk vele, mivel a legtöbb látványosság belépője elég drága. Szerintem ez a kártya kötelező, ha valaki hosszabb időt tölt Törökországban.

Az egyetemen a félév két nagy vizsgaidőszakra oszlik: midterm és final exams. Ha az ember rendszeresen bejár az órákra és készül, akkor általában sikerül jól teljesíteni. Az órák hivatalosan kötelezőek, de egyes tanárok elnézőbbek az Erasmus-diákokkal, mások viszont szigorúan számontartják a jelenlétet, főleg kisebb létszámú órákon. Az értékelés kicsit másképp működik, mint otthon: nagyon számít, hogy a többiekhez képest milyen eredményt érsz el. A vizsgák időpontját nem mi választjuk, hanem kijelölik, és kész. A midtermet általában nem lehet újrírni, a fő vizsgaidőszakban pedig csak egy lehetőség van. Ha az nem sikerül, marad a make-up exam, ami július elején vagy közepén van. Ezért a tanév sokszor elnyúlik, és ezt érdemes figyelembe venni, mert a legtöbb lakásszerződés júniusig szól. Persze lehet egyezkedni hosszabbításról, nyárra pedig sokkal olcsóbbak a lakások (250–350 euró), míg év közben inkább 400–600 euró egy szoba.

A diák közlekedési kártya rengeteget segített a mindennapokban. A kadiköyi kikötőnél található „*kék házban*” lehet kiváltani, és a havi bérlet tényleg sokkal olcsóbbá teszi az utazást, amit szintén a kék automatákban lehet megvásárolni a kikötőben. Amely a készpénzhasználatot illeti, a Revolut kártyámat használtam végig, a Halkbank ATM-ekből ingyen tudtam készpénzt felvenni, de jó, ha több bankkártyát is hoz magával az ember, mert előfordul, hogy egy automata „megeszi” a kártyánkat, és onnantól sajnos használhatatlan, készpénzre viszont sokszor szükségünk volt az elmúlt félév során. :(

A török SIM-kártya beszerzése számomra szintén elég nehéznek bizonyult, pedig kulcsfontosságú: szinte mindenhez szükség van török telefonszámra, legyen szó bolti kedvezményekről, applikációkról, netes regisztrációkról vagy akár ügyintézésről. Az akciós árakhoz például minden boltban kötelező, hogy a saját török számodat add meg. Éppen ezért nagyon ajánlom, hogy már az első napokban intézze el mindenki a SIM-kártyát, mert nélküle

sokkal nehezebb boldogulni. A TURK TELEKOM volt a legolcsóbb, de ott folyton rendszerhibára hivatkoztak. Más szolgáltatóknál nem fogadták el az útleveletem. Végül több nap próbálkozás után sikerült megoldani, addig viszont Revolut eSIM-et használtam, ami szerencsére gond nélkül működött. Másrészt itt megemlíteném, hogy csak 3 hónapig lehet használni a turista SIM- kártyát, utána letiltják, ezért ha megvan már az Ikamet, tehát a tartózkodási engedélyünk, akkor vissza kell menni a szolgáltatóhoz, és kérni kell tőle, hogy oldják fel a tiltást. Itt is ajánlott figyelni, ugyanis ez alapvetően ingyenes szolgáltatás, de sok helyen szeretnek visszaélni ezen helyzettel, így érdemes lehet ide is egy török barátta/ barátnővel befáradni, hogy elkerüljük a kellemetlen helyzeteket. <3

A vásárlások közül a Gratis drogéria lett a kedvencem, minden van benne, mint a DM-ben, és kéthavonta többször tartanak akár 75%-os kiárusítást is.

Lezárásképp szeretném megemlíteni, hogy a török egészségügy csodálatosan fejlett, így ha emiatt aggódnánk, semmiképp se tegyük, hiszen mindenre fel vannak készülve, ezenfelül a gyógyszertárakban dolgozók is nagyon segítőkészek, és felkészültek szinte minden helyzetre. Isztambul tele van kóbor macskákkal és kutyákkal. A legtöbbjük nagyon barátságos és szelíd, de a hazautazás előtt engem sajnos megkarmolt egy utcamacska. Először nem is foglalkoztam vele, azonban mint kiderült, Törökországban ilyen helyzetben mindenkit kötelezően beoltanak. Emiatt a Kadiköyi kórház sürgősségi osztályán kaptam meg a veszettség és a tetanusz elleni oltásokat. Az orvosok nagyon kedvesek és segítőkészek voltak, gyorsan elláttak. Az oltások teljesen ingyenesek, csak az első vizsgálatért kellett fizetnem.

Összességében az Isztambulban töltött félév életem egyik legszebb időszaka volt. Persze voltak nehézségek, de a város varázsa, és az emberek kedvessége mindent feledtetett.

Őszintén mondhatom, hogy bármikor készen állok arra, hogy visszaköltözzek ezen csodálatos városba, s nagyon hálás vagyok ezért a lehetőségért.